

Bielsko-Biała, dnia 12.08.2017 r.

Sebastian Pabiś

Sąd Rejonowy w Chorzowie
II Wydział Karny
ul. dr Józefa Rostka 2,
41-500 Chorzów

Za pośrednictwem:

Prokurator Rejonowy w Chorzowie
Plac Piastowski 17
41-500 Chorzów

Sygn. PR 3 Ds. 311.2017

**Zażalenie
na postanowienie Prokuratora Rejonowego w Chorzowie
z dnia 31.07.2017 r. o umorzeniu śledztwa**

Na podstawie art. 306 § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 438 pkt 1 i 2 k.p.k.

1. Zaskarżam powyższe postanowienie w całości.
2. Zarzucam naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 231 k.k. przez błędne przyjęcie, że decyzja komisji orzeczniczej ZUS nie może być rozpatrywana w kategoriach przekroczenia uprawnień czy niedopełnienia obowiązków
3. Zarzucam naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. poprzez błędne przyjęcie, że zarzucane czyny nie zawierają znamion czynu zabronionego
4. Zarzucam naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na jego treść tj. art. art. 297 § 1 pkt 4 i 5 k.p.k. poprzez zaniechanie wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy i zebrania, zabezpieczenia oraz utrwalenia wszelkich dowodów niezbędnych do stwierdzenia zasadności zarzucanych czynów.
5. Zarzucam naruszenie przepisów postępowania mającą wpływ na jego treść, tj. art. 7 k.p.k. poprzez zastąpienie dowolnością, zasady swobodnej oceny dowodów, dokonanie oceny zgromadzonych dowodów bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania oraz wiedzy i doświadczenia życiowego, oraz pominięcie istotnych dowodów;
6. Zarzucam naruszenie przepisów postępowania mającą wpływ na jego treść, tj. art. 4 k.p.k. w zw. z art. 92 k.p.k. polegające na błędnej ocenie zgromadzonego materiału dowodowego oraz oparciu postanowienia bez uwzględnienia znaczącej części materiału dowodowego, co skutkowało przyjęciem, że lekarze orzecznicy – członkowie komisji lekarskiej nie popełnili czynu zabronionego, podczas gdy prawidłowa ocena całości materiału dowodowego zgromadzonego na etapie postępowania przygotowawczego prowadzi do przeciwnych wniosków;
7. Wnoszę o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy prokuratorowi Prokuratury Rejonowej w Chorzowie do dalszego prowadzenia.

W dniu 18.11.2016 r. złożyłem w Prokuraturze Rejonowej w Chorzowie zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa z art. 231 k.k., 160 k.k., 270 k.k. i 271 k.k.

Prokurator w Chorzowie pismem z dnia 31.07.2017r., które odebrałem w dniu 08.08.2017 r. wydał postanowienie o umorzeniu śledztwa.

Postanowienie to nie jest zasadne i powinno zostać uchylone.

Organ prowadzący postępowania przygotowawcze uznał, że decyzja z dnia 21 kwietnia 2015 r. została wydana „po przeprowadzeniu niezbędnej wymaganej przepisami prawa procedury i jako taka nie może być rozpatrywana w kategoriach przekroczenia uprawnień czy niedopełnienia obowiązków w rozumieniu art. 231 § 1 k.k.” Stanowisko to nie może zostać uznane za trafne. Działania lekarzy wystawiających orzeczenie z dnia 21.04.2015 r. niewątpliwie były podejmowane umyślnie. Lekarze orzecznicy ZUS nie dopełnili swoich obowiązków przez to że wydali orzeczenie o zdolności do pracy, podczas gdy na dzień 21.04.2015 r. byłem niezdolny do wykonywania pracy o czym świadczą, powołane w zawiadomieniu o możliwości popełnienia przestępstwa dokumenty (na podstawie zwolnień lekarskich miałem orzeczoną niezdolność do pracy od 27.03.2015 r. do 27.05.2015 r. Dodatkowo, lek. Med. Józef Popek specjalista chirurg ortopeda traumatolog, w skierowaniu do poradni specjalistycznej z dnia 31.03.2015 r. stwierdził u mnie „stan po urazach skrętnych stawu kolanowego prawego, zanik mięśni uda prawego z zespołem bólowym”. Co więcej, w skierowaniu do szpitala z dnia 03.04.2015 r. rozpoznano u mnie „inne wewnętrzne uszkodzenie stawu kolanowego.” Lek. Med. Antoni Kozik stwierdził, że wymagam ponownego przeprowadzenia operacji. Należy również nadmienić, że dnia 03.04.2015 r. lekarz specjalista chirurgii urazowej i ortopedii wystawił mi skierowanie do szpitala do oddziału ortopedyczno-urazowego z rozpoznaniem „M23.8 – inne wewnętrzne uszkodzenie stawu kolanowego.

Opis:

Rp – stan po urazie kolana prawego.

Stan po meniscectomii ML.

Stan po złamaniu kłyčia bocznego piszczeli

Również, w opinii sądowno – lekarskiej z dnia 16.07.2015 r., biegły sądowy z zakresu ortopedii i traumatologii narządu ruchu lek. Med. Wiesław Moroń, w sporządzonej na zlecenie sądu opinii rozpoznał u mnie: „stan po urazie skrętnym kolana prawego (2x – 2013, 2014), stan po niestabilności bocznej kolana prawego, częściowe uszkodzenie – naciągnięcie więzadła krzyżowego przedniego, ogniskowe uszkodzenie kłyčia bocznego kości piszczelowej (chondromalacja) pourazowe, przewlekłe wysiękowe zapalenie stawu kolanowego prawego – pourazowe, otyłość klasy I-iej – BMI 34,5, dysfunkcja pourazowa mm. Czworogłowego uda prawego 2/3 wg Lovetta – SKALA, dyskretna niestabilność przednio przyśrodkowa i przednio boczna stawu kolanowego prawego”. Dalej biegły stwierdził, że „rehabilitacja lecznicza została przerwana w nieodpowiednim momencie. Leczenie artroskopowe, które ma olbrzymie zalety, wydaje się być bardzo skutecznym, ale w przypadku niestosowania odpowiedniej rehabilitacji niweczy sukces operatora, dochodzi do zaniku mięśni, szczególnie w zakresie prostowania stawu kolanowego”. Co więcej biegły sądowy uznał, że „istniały przesłanki do przedłużenia świadczenia rehabilitacyjnego ubezpieczonego w związku z wypadkiem w pracy, jest on nadal niezdolny do pracy – w związku z wypadkiem, ale dalsza rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy”. Podobnie stwierdził biegły sądowy z zakresu ortopedii i traumatologii narządu ruchu

w opinii sądowo-lekarskiej uzupełniającej z dnia 3.11.2015 r. jednoznacznie wskazując na utrzymywanie się mojej niezdolności do pracy).

Należy z całą stanowczością podkreślić, że lekarze Komisji Lekarskiej ZUS nie zapoznali się z całą historią mojej choroby, pomimo że mieli ją w posiadaniu. Oparli się wyłącznie na opinii konsultanta ZUS z dnia 20.03.2015 r., pomimo tego, że po wniesieniu sprzeciwu od opinii lekarza konsultanta ZUS, komisja lekarska miała obowiązek ponownie rozpatrzyć sprawę, a nie przyjmować bezkrytycznie twierdzeń w niej zawartych bez zapoznania się z pozostałymi dokumentami.

Również sposób w jaki zostało przeprowadzone bezpośrednie badanie budzi wątpliwości co do należytej staranności wykonywania swoich obowiązków przez lekarzy. Polegało ono bowiem tylko i wyłącznie na zmierzeniu ciśnienia i powierzchownym obejrzeniu nogi. Co więcej w orzeczeniu jest zapis zgodnie z którym „komisja lekarska ... uwzględniła poziom kwalifikacji zawodowych opiniowanego”. Biorąc pod uwagę fakt, że jestem kierowcą nie do pomyślenia jest sytuacja, abym z tak uszkodzonym kolaniem mógł wykonywać swój zawód. Dodatkowo chciałbym nadmienić, iż w dniu badania przez komisję lekarską w dalszym ciągu miałem wystawione zwolnienie lekarskie, które niewątpliwie potwierdzało moją niezdolność do pracy.

Komisja nie skierowała mnie na żadne dodatkowe badania. Dopiero po ponad dwóch latach od orzeczenia komisji lekarskiej na skutek przeprowadzonego badania EMG dowiedziałem się, że mam uszkodzony nerw strzałkowy. Prof. ze Szpitala w Piekarach Śląskich zasugerował, że nastąpiło to na pewno podczas doznanego urazu przy wypadku w pracy.

Biorąc pod uwagę powyższe działania lekarzy: Heleny Walach, Joanny Helińskiej i Gabrieli Muś wypełniają znamiona czynu zabronionego określonego w art. 231 k.k.

W świetle złożonego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa zachodziła konieczność weryfikacji wskazanych informacji. Wszystkie kserokopie opinii i innych niezbędnych dokumentów zostały dołączone do zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa. Dodatkowo organ prowadzący postępowanie, wystąpił do Sądu o udostępnienie akt prowadzonej sprawy o sygn. akt VU 174\15. Pomimo tego dokonanie weryfikacji Orzeczenia Komisji lekarskiej ZUS z dnia 21.04.2015 r., w oparciu o kryterium prawdziwości, nie zostało przeprowadzone, co jest niewątpliwym naruszeniem art. 297 § 1 pkt 4 k.p.k. mającym wpływ na wynik sprawy.

Należy również podkreślić, że działania lekarzy - członków komisji lekarskiej wyczerpują znamiona czynów zabronionych kwalifikowanych z art. 270 § 1 k.k., art. 271 § 1 k.k. oraz 160 § 1 k.k., co wynika z przedstawionych dokumentów. Niestety, organ prowadzący postępowania przygotowawcze również w tym zakresie zaniechał wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, co niewątpliwie miało wpływ na jego wyniki i stanowi naruszenie art. 297 k.p.k.

Organ prowadzący postępowanie przygotowawcze twierdzi, że stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu zebranej dokumentacji. Twierdzenie to jest nietrafne. Podstawę faktyczną orzeczenia stanowiło bowiem wyłącznie orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 21.04.2015 r. Prokurator całkowicie bezrefleksyjnie uczynił ten dowód za podstawę swojego rozstrzygnięcia, nie dokonując jakiegokolwiek jego analizy w kontekście pozostałych dokumentów, zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego, czym naruszył art. 7 k.p.k. oraz art. 4 k.p.k. w zw. z art. 92 k.p.k.

Biorąc pod uwagę powyższe, dokonana przez Prokuratora ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego jest jednostronna i wybiórcza.

Godzi się również zauważyć, że w czerwcu pani prokurator przekazała mi telefonicznie informacje, iż wystąpi do Sądu w Katowicach z wnioskiem o zwolnienie z tajemnicy zawodowej lekarzy komisji ZUS, którzy wydali decyzję z dnia 21.04.2015 r., gdyż chciała ich wezwać na przesłuchanie. Pomimo tego nie wystąpiła z takim wnioskiem do Sądu.

W świetle powyższego decyzja prokuratora o umorzeniu śledztwa jest błędna i dlatego winna zostać uchylona przez sąd.

Abstrahując od powyższego, jeśli tak jak twierdzi prokurator w swoim postanowieniu działania lekarzy - członków komisji lekarskiej nie wyczerpują znamion czynów zabronionych, to w takim razie przestępstwo poświadczenia nieprawdy co do okoliczności mających znaczenie prawne popełnili:

- lekarze leczący mnie i wystawiający L4
- biegły sądowy wystawiający opinię
- główny lekarz orzecznik ZUS stwierdzający w swoim piśmie do sądu, że mój stan się pogorszył,
- sędzia wydający wyrok z dnia 21 marca 2016, sygn. akt, VU 174/15
- lekarze ZUS, którzy przyznali mi rentę od 11.12.2015 r. do 31.01.2019 r.

gdyż nie jest możliwe, abym w tym samym czasie był zdolny i niezdolny do pracy. Moja zdolność do pracy wynika bowiem z orzeczenia komisji lekarskiej, a niezdolność z pozostałych dokumentów.

Przestępstwa te ścigane są z urzędu wobec czego prokurator winien ocenić kogo ścigać za popełnione przestępstwo.

Do wiadomości:

1. Prokurator Generalny Pan Zbigniew Ziobro
2. Prokurator Krajowy Pan Bogdan Świączkowski
3. Prokurator Okręgowy Pan Piotr Wolny

Załączniki:

1. Odpis zażalenia wraz z załącznikami
2. Sprzeciw z dnia 25.03.2013 r.